

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK OPONENTA

JMÉNO STUDENTA: **Aneta Habrychová**

NÁZEV PRÁCE: **Proměna evropských institucí pod vlivem Lisabonské smlouvy**

HODNOTIL (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci ve firmě): PhDr. Mgr. Petr Jurek

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Cíl práce je stanoven na s. 10 – autorka hodlá prostřednictvím komparace obsahu primárního evropského práva posoudit, zda došlo spolu s přijetím lisabonské smlouvy k rozšíření nadnárodního charakteru EU. V návaznosti na to autorka vymezuje dvě teze (viz s. 10–11). V rámci druhé teze autorka hovoří o mezivládní Radě a nadnárodní Komisi a Parlamentu, což je třídění, které by v odborné komunitě obstálo v 80. letech 20. století, dnes je však toto černobílé vidění použitelné maximálně jako zjednodušení pro pedagogické účely. Zároveň autorka nijak nezduvodňuje redukci tématu na tři zmíněné instituce – hovoří o jakémisi institucionálním trojúhelníku, ale hlavních orgánů EU je přeci ve skutečnosti pět. Patří sem i Evropská rada a Soudní dvůr Evropské unie. Opomenutí těchto dvou institucí může přitom výrazně ovlivnit autorčinu závěry, jelikož tyto instituce mají ze všech nejbliže k čistému supranacionalismu (SDEU) resp. intergovernmentalismu (Evropská rada). Výběr institucí není zdůvodněn ani v kap. 3.3, která zřejmě měla tomuto účelu sloužit.

Autorce se nicméně podařilo stanovený cíl práce v obecné rovině naplnit.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Práce je rozdělena na teoretickou a empirickou část. V teoretické části autorka nejprve vymezuje nadnárodní a mezivládní paradigma, přičemž rozsah a způsob vymezení jen těžko mohou umožnit nějaké sofistikovanější hodnocení primárního práva v empirické části. Autorka nevynechává institucionální znaky paradigmat, namísto toho jen parafrázuje učebnicový text. Následně se pak věnuje integračním teoriím, přičemž není jasné, proč své pojednání omezila jen na federalismus a funkcionalismus a jejich neo-varianty. Nabízelo by se např. využití interpretačního rámce některé z verzí nového institucionalismu. Kromě toho není jasné, jakou funkci představení teorií v práci plní. V empirické části se nijak výrazněji neprojevuje, žádná z teorií neslouží jako interpretační rámec. V kap. 2.3 autorka zmiňuje postoj dvou autorů, kteří mají zřejmě reprezentovat soudobé trendy v teorii evropské integrace. Autorka opět (podobně jako při výběru teorií nebo institucí zahrnutých do analýzy) provádí nijak nezduvodněnou selekci.

Hodnocení obsažená v empirické části jsou do značné míry založena na autorčině intuici a subjektivitě. Dobře patrné je to při hodnocení pravomocí jednotlivých institucí. Na s. 31 autorka uvádí, že klade důraz na pravomoci, které omezují suverenitu členských států. Pojem suverenity však nijak nedefinuje ani nenaznačuje, jakým způsobem takové pravomoci identifikuje. To souvisí s obecnějším problémem metodologického charakteru – autorka se hlásí k využití komparativní metody, nikde v práci však jednoznačně

nevymezuje a nezdůvodňuje kritéria komparace (kap. 3.4 tuto roli neplní, ač tak byla zřejmě zamýšlena) ani komparované případy (implicitně lze dovodit, že se jedná o různá znění zakládajících smluv).

Práce je místy až zbytečně tříštěna nadpisy, kterých se v práci vzhledem k jejímu rozsahu vyskytuje příliš velké množství.

Přílohy představují akceptovatelné doplnění autorčiny argumentace obsažené v textu.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Jazykový projev autorky je na solidní úrovni. Množství překlepů a stylistických nedostatků není vysoké.

Autorka řádně odkazuje na použité zdroje.

Grafická úprava textu odpovídá stanoveným požadavkům.

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění hodnocení)

Celkový dojem z práce je poněkud rozporuplný. Autorka bez obtíží dostala formálním požadavkům kladeným na bakalářskou práci. V empirické části provádí pečlivý rozbor ustanovení zakládajících smluv. V textu se objevují zajímavé argumenty, vzhledem k poněkud nejasnému zacílení práce však zůstávají většinou nevyužity. Práci totiž chybí jasný konceptuální rámec – pokud se autorka chce zabývat nadnárodním charakterem EU, měla by jasně definovat, co to znamená, a zároveň uvést, jakými způsoby a s pomocí jakých nástrojů lze nadnárodní charakter poměřovat (tj. operacionalizovat koncept). Vzhledem k absenci operacionalizace autorka musí v empirické části spoléhat na subjektivní hodnocení, což je spolu se selektivitou při výběru teorií, autorů a institucí největší slabinou práce.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ

Proč autorka z analýzy vyloučila Soudní dvůr Evropské unie a Evropskou radu?

Proč je do práce zařazeno pojednání o federalismu a funkcionalismu a jejich neo-variantách? Proč se autorka nevěnovala dalším teoriím, např. některé z verzí nového institucionalismu?

Na s. 15 autorka uvádí, že pojednává o představitelích federalismu, kteří jsou klíčoví pro cíl a teze práce. Jakým způsobem je autorka identifikovala? V jakém smyslu jsou pro cíl a teze práce „klíčoví“?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

V případě přesvědčivé obhajoby lze práci hodnotit známkou VELMI DOBŘE.

Datum: 21. května 2013

Podpis: